

Seurakuntatervehdys⁺

LAPPEENRANNAN EVANKELIS-LUTERILAISET SEURAKUNNAT | lappeenrannanseurakunnat.fi | nro 3/2025

Jukka Leppilampi tuo kvartetinsa WilliGospeliin

sivut 6–7

TOVERI SEILAA SAIMAALLA

sivu 10

SAIPAN HOPEA- JUHLISSA

sivu 16

sivu 3

Anne Monosen
tie Sammonlahteen

sivut 8–9

Kelttiläinen
kristillisuus

sivu 11

Harrastuksena
geokätköily

sivut 12–13

Rakkaudesta
runoihin

”Autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe.”

Joh. 20:29

Seurakunta-tervehdys⁺

4.6.2025, KESÄKUU
58. vuosikerta

JULKAISIJA

Lappeenrannan seurakuntayhtymä

PÄÄTOIMITTAJA

Laura Hienonen

TOIMITUSSIHTEERI

Eija Fabritius
puh. 040 3126 818
eija.fabritius@evl.fi
Koulukatu 12, PL 45
53101 Lappeenranta

TOIMITUSNEUVOSTO

Eija Fabritius, Atso Suopanki,
Keijo Martikainen, Marja Talikka,
Matti Matikainen, Tero Kalpio,
Jukka Kosonen, Olli Saarela
ja Laura Hienonen

Lehteä jaetaan maksutta kotitalouksiin. Lehteä on mahdollista myös tilata kotiin maksutta seurakuntayhtymän viestinnästä.

Painosmäärä 48 000.
Seuraava numero ilmestyy 3.9.2025.
Juttuideat ja toiveet lehteen osoitteeseen eija.fabritius@evl.fi

**LAPPEENRANNAN
EV.LUT. SEURAKUNNAT**

KANNEN KUVA

Atso Suopanki

PAINO

Lehtisevät Oy, Kouvola paino

MAINOSMYNTI:

SAVO - KARJALAN MEDIA OY /
MEDIAMYNTI ETELÄ-KARJALA

Kirsi Ala-Outinen puh. 040 6485 973
Jukka Eskelinen puh. 044 7517 428
Johanna Halinen puh. 040 7015 253
Tarja Karhu puh. 040 0854 661
Eetu Partanen puh. 040 6825 610
Leena Soikkeli puh. 050 4410 387
Myyntijohtaja
Marja Niemiköski puh. 044 7381 417

sähköpostiosoite
etunimi.sukunimi@media.fi

PÄÄKIRJOITUS

Uskomatonta mutta totta

Johanneksen evankeliumissa ylösnoussut Jeesus sanoo epäilystään tunnetulle opetuslapsi Tuomaalle: ”Sinä uskot, koska sait nähdä minut. Autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe.” (Joh. 20:29) Tätä olen pohtinut paljon kulu-

neen vuoden aikana, kun en ole uskonut todeksi edes sitä, mitä olen omin silmin nähnyt. Tänä keväänä kuulin samankaltaisia ajatuksia myös monen SaiPaa vuosikausia seuranneen suusta: eihän tätä usko todeksi!

Oman epäuskoni taustalla on vuosien tahaton lapsettomuus. Kun toivon ja pettymyksen kierreestä on päässyt luopumalla toivosta, tuntuu yllättävä raskaus kaikkea muuta kuin todelliselta. Epäuskoa lievensi ensimmäinen ultraääni, mutta todelliseksi asia muuttui oikeastaan vasta, kun pääsimme sairaalasta kotiin. Muistan ihme-

telleeni, saammeko todella ottaa tämän lapsen mukaamme. Edelleen esimerkiksi vaipojen ostaminen saattaa tuntua oudolta: mitä me täällä vaippahyllällä teemme? Vaikka lapsi on tässä, kaikin aistein todettavissa, on häntä silti vaikea uskoa todeksi. Nyt hän on jo vuoden ikäinen, ja ihmettely sen kun jatkuu.

”Autuasta eli jotenkin erityisen onnellista on uskoa, vaikka ei näe.”

Keltamusta kevät vyöryi Lappeenrantaan ennennäkemättömällä tavalla ja innosti mu-

kaan monia uusiakin SaiPa-faneja. Kaupunki panosti kaikille avoimiin ja maksuttomiin kisa-katsomoihin. Samalla oli toki heitäkin, joita asia ei kiinnostanut tai joilla oli muuta mieltä. Omasta mielestäni liikkavimpia olivat pitkäaikaisien SaiPa-fanien puheenvuorot: uskomaton kevät sai monet muistelemaan, mistä kaikki on omalla kohdalla alkanut. Lopulta huomasi itsekin sanoneeni

useamman kerran mitalijuhlia mestaruusjuhliksi, sillä niiltä ne vaikuttivat.

Joskus on vaikea uskoa, vaikka näkisi. Tuomas uskoi, koska sai nähdä. Autuasta eli jotenkin erityisen onnellista on uskoa, vaikka ei näe. Ja juuri siitä uskossa on kyse. Ehkäpä elämäme näkyvät ja uskomattomat asiat antavat meille jonkinlaisista käsitystä siitä, mitä vieläkin ihmeellisempää voi olla näkymättömissä mutta silti uskottavissa.

LAURA HIENONEN

päätoimittaja

Lappeenrannan seurakunnan
kappalainen

KYSYMYKSIÄ LUOTTAMUSHENKILÖLLE

MATTI MATIKAISEN haastattelussa Lappeenrannan seurakunnan luottamushenkilö **Emma Lehtonen**.

Kerro itsestäsi.

Olen Pohjois-Pohjanmaalta kotoisin oleva kahden nuoren aikuisen äiti ja terveyskeskustääkäri. Tykkään liikua ulkona, ja laulan kuorossa. Puolisoni on Joutsenosta ja hän halusi takaisin Saimaan seudulle asumaan. Hyvin olen viihtynyt. Perheenjäseneni ovat innokkaita partiolaisia.

Miten päädyit seurakunnan luottamushenkilöksi?

Minulle kirkko on aina ollut koti ja sen myötä, kun aloin laulaa Lappeenrannan seurakunnan Kamarikuorossa, seurakunnan toiminta on tullut entistä läheisemmäksi. Minua kiinnosti tutustua seurakunnan toimintaan ja ajattelinkin, että mukaan luottamushenkilöiksi vaikuttamaan tarvitaan kaikenlaisia ihmisiä. ”Kaksi tavallista”, kuten **Pekka Simojoki** laulaa.

Mitä tehtäviä sinulla on seurakuntayhtymässä / Lappeenrannan seurakunnassa?

Kuulun Lappeenrannan seurakunnan seurakuntaneuvostoon, kasvatuksen työryhmään ja olen varajäsen varhaiskasvatuksen johtokunnassa.

Mihin asioihin haluat vaikuttaa seurakunnassamme?

Haluaisin, että seurakunta tulisi lähelle ihmisiä ja että kirkon kynnyks oli matalalla. Ihmiset saisivat kokea tassa-arvoisuutta ja yhteyttä toisiinsa Jumalan edessä. Uskon, että kirkolla on paljon annettavaa erityisesti lapsille ja nuorille ja iloitsen rippikouluista, kerhoista ja muusta toiminnasta, joihin olen saanut nyt tutustua lähemmin. Olisi hienoa, jos lapset ja nuoret saisivat turvaa ja tulevaisuudentoivoa kirkosta sekä uskosta. Toivon, että nuoret kokisivat tulevaisensa hyväksytyksi omana itsenään seurakunnassa.

Mitä haluaisit parantaa / mistä olet huolissasi kirkossa?

Kasteiden väheneminen huolestaa. Minusta lapselle ei tehdä vääryyttä, jos hänet vastasyntyneenä kastetaan kirkon jäseneksi. Rippikoulussa viimeistään uskonto ja seurakunnan toiminta tulevat tutummaksi, ja nuori voi silloin itse ajatella asiaa, ja miettiä omaa vakaumustaan. Uskonto on myös tärkeä osa kulttuuriamme ja historiaamme.

Mihin olet tyytyväinen?

Olen tyytyväinen lämpimään ilmapiiriin seurakunnan ja seurakuntayhtymän tapahtumissa ja myös luottamushenkilöiden välillä.

Terveiset seurakuntalaisille:

Katsokaa Lappeenrannan seurakunnan nettisivuilta ”tapahtumat”-osio tai sitten tapahtumat kirkollisista ilmoituksista. Tule rohkeasti mukaan, vaikka vain katsomaan ja tutustumaan! Toiminta on ihmisläheistä ja monipuolista, eikä tarvitse olla ”superkristitty” osallistuakseen. Kirkosta voi esimerkiksi löytää hiljaisuutta kaiken kohinan keskelle. Toivon kaikille Jumalan siunausta.

Atso Suopanki

UUSI KASVO

Paikat kuntoon

Anne Mononen aloitti tammikuussa Sammonlahden seurakunnan vahtimestari-suntiona.

Lappeenrannassa ikänsä viettänyt **Anne Mononen**, 46, vietti lapsuutensa Ylämaalla. Hän on ollut mukana seurakunnan toiminnassa läpi elämänsä.

— Olen ollut kuoroissa, isosena ja luottamushenkilönä kirkkoneuvostossa. Hän kävi viiden sisaruksensa tavoin ala-asteen Ylijärven kyläkoulussa ja yläasteen Kesämäessä. Sen jälkeen hän meni ammatikouluun, mistä hän hankki kahdessa vuodessa leipurin ammattitutkinnon.

— Se oli kiinnostava ala ja tykäsinkin leipomisesta. Hän ei päätenyt leipuriksi, mutta opinnot eivät menneet hukkaan.

— Aina kun on perhejuhla, sormi ei jää suuhun.

Kahden pojan ja kahden tyttären äitinä hän eli pitkään kotiäidin arkea.

— Tykkään olla kotona, olen sellainen koti-ihminen. Lapsista kotona asuu enää nuorin, yhdeksänvuotias tytär.

Mononen opiskeli myynnin ammattitutkinnon Unique Palveluiden järjestämän koulutuksen kautta.

— Minulla oli pitkään veto kaupan alalle. Tykkään olla ihmisten kanssa tekemisissä.

Alanvaihtoa

Valmistuttuaan hän toimi myyjänä kaupan alalla vuosina 2010–2018. Hän piti työstä, mutta aikaisin alkavat ja myöhälle kestävät työpäivät eivät olleet ihanteellisia perheenäidille.

— Pitkään oli sellainen kausi, että mietin, mitä alan opiskelmaan.

Hän teki siivousalan töitä ja toimi myös henkilökohtaisena avustajana. Hän vietti yhden kesän keikkasuntiona.

— Siinä oli enemmän siivous- ja keittiöpuolta ja vähän suntion hommaa.

Kesän -22 ja -23 hän työskenteli Ristikankaan hautausmaalla hautausmaatyöntekijänä. Tehäviin lukeutuivat ulkotyöt, kuten kukkien hoito ja ruohonleikkaus.

— Se oli mukavaa, mutta aika rankkaa.

Mononen pohti, missä työssä hänen useita osaamisalojaan voisi yhdistää. Tällaisen tehtävän hän löysi toimiessaan seurakuntayhtymän keikkasuntiona puolitoista vuotta syksystä -23 alkaen.

”Minulla oli pitkään veto kaupan alalle.”

ANNE MONONEN

Kun Sammonlahdessa avautui vahtimestari-suntion vakinaisen tehtävä, sai Mononen paikan ja aloitti tämän vuoden tammikuussa.

Helppo siirtymä

Mononen siunattiin tehtäväänsä diakoniatyöntekijä **Paula Tillin** kanssa 26. tammikuuta Sammonlahden kirkossa pidetyssä messussa. Hän sai kirkkokahvien yhteydessä kukkakimpun ja kaulakorun.

— Siitä tuli olo, että on tervetullut tähän työyhteisöön. Se oli tosi ihana juttu.

Mononen oli työskennellyt keikkasuntiona myös Sammonlah-

Anne Mononen toimi puolitoista vuotta seurakuntayhtymän keikkasuntiona ennen Sammonlahden asettumista.

nessa, joten siirtymä seurakuntaan kävi helposti.

— Onhan tässä ollut paljon omaksuttavaa, mutta mielestäni olen solahnut joukkoon hyvin.

Hänen on pitänyt opetella erilaisten koneiden, kuten lattianpesu- ja äänentoistolaitteiden käyttöä. Käytännössä työalueena on toisiinsa yhteydessä oleva kirkko ja seurakuntakeskus.

— Tässä on kaikki kompaktisti, kun ei tarvitse juoksennella talosta toiseen.

Monosen työviikkoon sisältyy monenlaisia töitä. Se käynnistyy yleensä maanantaina paikkojen siivouksella viikontopun jäljiltä. Pitkin viikkoa voi olla esimerkiksi kahvinkeittoa, tarjoilujen asettamista ja paikkojen kuntoon laittoa eri tilaisuuksia varten, sekä huolehtimista siitä, että ovet ovat avoimina niiden aikaan. Tarpeen mukaan hän avustaa emäntää keittiössä esimerkiksi valmistamalla salaatin.

— Loma-aikoina olen tekemässä ihan ruokiakin.

Mononen on paikalla lauaintain muistotilaisuuksissa ja sunnun-

taisiin hän esimerkiksi laittaa valmiiksi ehtoollista ja vaihtaa kukkia. Hän pitää työnsä vaihtelevuudesta.

— Tässä on sopivassa suhteessa kaikkea.

Hän pitää myös seurakuntalaisten kohtaamisesta työnsä tiimellyksessä.

— Joistakin on tullut sellaisia hyviä tuttuja.

Vaikka pääosa työajasta kuluu Sammonlahdessa, voi hän välillä käydä toisenkin seurakunnan alueella esimerkiksi auttamassa kahvitauksissa.

”Tänne on kiva tulla töihin.”

ANNE MONONEN

— Kun on tullut paljon työkavereita eri seurakunnista, on ihan mukavaa käydä välillä muuallakin.

Kesäsuunnitelmat

Mononen asuu miehensä ja tyttärensä kanssa Mattilassa rin-

tamiestalossa, jonka pihalta löytyy seitsemän omenapuuja. Vapaa-aika kuluu paljolti perhe-elämän ja pihanlaiton parissa.

— Tykkään kasvattaa taimia, laittaa kukkia ja tehdä puutarhahommia.

Talviaikaan hän käy uimassa uimahallissa, kesäisin Mattilanlamella.

Kesälomaa hänellä on tänä vuonna viikon verran. Se vierähtää muissa maisemissa.

— Olen ollut viimeiset kolme kesää töissä, joten pikku loma tulee ihan tarpeeseen.

Monosen kesään kuuluu muun muassa Lappeenrannan kesäteatterissa käynti. Myös paikalliset festarit ja konsertit ovat mieluisia vierailukohteita. Hän on käynyt esimerkiksi **Tero Vesterisen** ja **Juha Tapijon** keikoilla.

Hän kokee työnsä Sammonlahdessa sellaiseksi, jossa hän tulee viihtymään.

— Tärkeä on kiva tulla töihin. Täällä on hyvä, mukava ilmapiiri ja sellainen rempsakka meno.

ATSO SUOPANKI

SARJAKUVA

Mika Kolehmainen

M. Kolehmainen-25

Uskon salaisuus

KUN OLIN 17-vuotias teini ja lukion toisella luokalla Imatran Yhteislyseossa, koin voimakkaan hengellisen heräämisen. Tuolloin ajattelin, että minun piti kääntyä, minun tuli valita oikea tie, minun piti ryhtyä uskomaan ja minun piti... niin "minun piti".

Vasta vuosia myöhemmin, kun olin kasvanut seurakunnan yhteyteen ja löysin hengellisen kodin viidennen herätysliikkeen parista, minulle selvisi, että olin ollut uskoni valintojen ja omien "pitämisteni" suhteen hakoteillä. Oli vapauttavaa oivaltaa Jeesuksen sana: "Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät".

Mutta miten se oikein menee, kun toisaalla Vapahtaja kehottaa meitä kääntymään ja uskomaan sekä menemään ahtaasta portista sisälle? Minulle asia selvisi nuorena teologian opiskelijana erään raamatunopettajan luennolla. Hän sanoi, että uskossa on kaksi tasoa: ihmisen psykologinen taso – siis se, miltä minusta tuntuu ja mihin kuvittelen kykeneväni – ja uskon pysyvämpi, Jumalan tekojen taso – se, mihin Jumala kykenee.

"Usko on tullut minuun, vaikka itsestäni on tuntunut, että minä tulinkin uskoon."

JOUNI TURTIAINEN

Ahtaasta portista sisälle Kristuksen seuraamiseen mentäessä näemme portin yläpuolella Jeesuksen kehoituksen: "Menkää sisälle", mutta portin sisäpuolella lukee: "Te ette valinneet minua...".

Näin se menee ja on mennyt. Usko on tullut minuun, vaikka itsestäni on tuntunut, että minä tulinkin uskoon. Mikäli se olisi minusta kiinni, voisin sanoa irti uskostani. Ja kyllähän sekin onnistuu, jos kyse on minun "pitämisestäni".

Mutta kun usko on Jumalan teko ja lahja, siitä ei pääse eroon, vaan Jumala säilyttää sen meissä saannansa ja sakramenttiansa voimalla. Kasteessa minutkin otettiin jo "toukka-asteella" Jumalan lasten ja Kristuksen seuraajien joukkoon. Myöhemmin kasteen ja Jumalan kuullun sanan ja ehtoollisen voima on hiipinyt sisääni, vaikka kokemusmaailmassani kaikki tapahtui kertarysäyksellä 15. päivä tammiukuuta 1975 Imatran seurakuntakeskuksessa.

Kuten kirjailija-evankelista **Erkki Leminen** totesi: "Usko on kokonaan Jumalan teko meissä. Entä ihmisen osuus? Se on vastaan hangoitettu." Niinpä.

JOUNI TURTIAINEN

Vs. seurakuntapastori, Lappeen seurakunta

Atso Suopanki

DIAKONIA

Diakoniatyön uudet tuulet

Diakoniatyö palvelee asiakkaitaan entistä monipuolisemmin.

Sammonlahden ja Lappeenrannan seurakuntien diakonina työskennellyt **Pasi Salomaa** siirtyi keväällä 2024 uuteen seurakuntayhtymän johtavan diakoniatyöntekijän virkaan. Seurakuntien diakoniatyö muuttui samalla yhtymän yhteiseksi työmuodoksi, joihin lukeutuvat esimerkiksi varhaiskasvatusta ja sairaalasielunhoito.

Muutos oli osa kehittämistyötä, joka käynnistyi seurakuntayhtymän luovuttua suunnitelmista yhdistyvä yhdeksi seurakunnaksi. Seurakuntalaisille tämä on näkynyt esimerkiksi kirkollisissa ilmoituksissa, joissa diakoniatyön ilmoitukset ovat siirtyneet yksittäisistä seurakunnista Yhteinen diakonia -otsikon alle.

Uudistuksen myötä diakoniatyössä on täsmennetty tehtävänkuvia. Vaikka työntekijät toimivat edelleen pääasiassa samojen

seurakuntien alueilla, he voivat tarvittaessa sijaistaa myös muita eri puolilla kaupunkia.

Diakoniatyön suunnittelua tehdään yhdessä ja työskentelytapoja sekä ohjeita on yhdenmukaistettu. Työntekijöillä on nyt mm. yhtenäiset kirjauskäytännöt sekä ohjeet asiakastietojen käsittelyyn.

"Meillä voi asioida kuka vain kansalainen."

PASI SALOMAA

— Taloudellisen avustamisen periaatteet on myös uudistettu ja toimimme aika pitkälle samoilla periaatteilla, kuin ympäristöön. Teemme myös entistä enemmän yhteistyötä eri toimijoiden kanssa, Salomaa kertoo.

Atso Suopanki

Pasi Salomaa toimii seurakuntayhtymän diakoniatyöntekijöiden esimiehenä.

tietoturvalliset viestintäratkaisut ovat myös kartoituksessa.

Kaikkia ei tavoiteta kasvokkain. Diakoniatyö pyrkii löytämään mahdollisuuksia ihmisten kohtaamiseen yhteen virtuaalisesti. Tähän liittyen tavoitteena on, että ensi syksynä käynnistyisi verkossa toimiva sururyhmä, jota ideoi yhteinen diakoniapappi **Mathias Junell**.

Samalla panostetaan edelleen paikan päällä tapahtuvaan ihmisten kohtaamiseen. Työntekijöitä voi kohdata sovittujen tapaamisten ohella esimerkiksi erilaisissa ryhmissä, retkillä, liikkuvan sosiaaliryhmän Serku-autolla ja suosituissa yhteisöruokailuissa, joita järjestetään nyt jokaisen seurakunnan alueella.

Kirkkokatu 10:n katutasoon avataan myöhemmin tänä vuonna diakonia- ja lähetystyön ylläpitämä, noin 200 neliömetrin kokoinen, vielä nimeämätön tila, jota Salomaa kutsuu kaupunkilaisen yhteiseksi olohuoneeksi.

— Toiveena on, että seurakuntien työntekijät ja vapaaehtoiset ovat siellä aktiivisesti läsnä.

Koulukadulta Valtakadulle vuonna 2019 muuttanut lähetyskauppa Toivon ikkuna maailmalle muuttaa lisäksi tilojen yhteyteen.

ATSO SUOPANKI

Osana uudistusta on löydetty yhdessä kahdeksan vastuualuetta, jotka on jaettu työntekijöiden kesken. Vastuualueisiin lukeutuvat mm. kansainväliset asiat, mielenterveys ja hyvinvointi sekä talousneuvonta. Esimerkiksi ikäihmisten parissa tehtävällä työllä ei ole aiemmin ollut selkeää seurakuntayhtymätasolla olevaa vastuuhenkilöä.

— Vastuu tarkoittaa tässä sitä, että diakoniatyöntekijät ovat ensisijaisesti sen osa-alueen asiantuntijoita ja kontaktihenkilöitä. Työntekijät joutuvat joustamaan

kehitystyön aikana, kun arkityötä tehdään samaan aikaan. Iso kiitos siitä heille.

Palvelua verkossa ja kasvokkain

Diakoniatyö pyrkii palvelemaan asiakkaita entistä paremmin.

— Yritämme tuoda diakoniaa esille ja lisätä sen vaikuttavuutta. Meillä voi asioida kuka vain kansalainen talouteen, henkisiin tai hengellisyyteen liittyvissä asioissa, Salomaa kertoo.

Diakoniatyö panostaa myös verkossa tapahtuvaan asiointiin.

Yhtenä diakoniatyön vastuualueena on digidiakonia.

— Se tarkoittaa, että pyrimme hyödyntämään jatkossa digitaalisia välineitä entistä paremmin, huolehdimme viestinnästä johdonmukaisesti ja kehitämme verkkosivujamme sekä sosiaalisessa mediassa tehtävää työtä. Etenemme askel kerrallaan, Salomaa kertoo.

Seurakuntayhtymän verkkosivuille on esimerkiksi luotu tietoturvallinen diakonian yhteydenottomake, jonka täytettään saa yhteydenoton diakoniatyöntekijältä. Entistä paremmat,

KAATUNEITTEN MUISTOPÄIVÄ

Sankarivainajia haudan lepoon

Kaatuneitten muistopäivää vietettiin 18. toukokuuta juhlatilaisuuksien merkeissä Lappeenrannassa.

MUISTOPÄIVÄN viettäminen alkoi Lappeen Marian kirkon muistojumalanpalveluksella, jonka toimittivat Lappeen seurakunnan kirkkoherra **Mika Lehtola** ja Mikkelin hiipakunnan piispa **Mari Parkkinen**. Saarnan piti kenttäpiispa **Pekka Asikainen**. Mukana oli myös Rakuunasoitokunta johtajanaan musiikkiyliluutnantti **Risto Sojakka**. Kanttorina toimi **Riina Tölli**, joka myös johti Karjalan Laulu-Veikkojen kuoroa.

Jumalanpalveluksen jälkeen siirryttiin veteraanien lippulinnaaasteissa Lappeenrannan sankarihautausmaalle, saattamaan viimeiseen leposijaansa Venäjältä löydetty 26 tunnistamatonta sankarivainajaa. Kenttäpiispa

Pekka Asikainen johti sankarivainajien hautaan siunaamisen. Tehtävässä häntä avustivat kirkkoherra **Mika Lehtola**, oppilaitospastori **Miika Kätkönen** ja Maasotakoulun sotilaspastori **Jani Mäkitalo** ja sotilaspastori **Juuso Sikio**. Rakuunasoitokunnan säestyksellä Maasotakoulun kadetit laskivat vainajat kotimaan multiin yli 80 vuoden jälkeen ja heidän kunniaksensa ammuttiin kolme kunnialaukausta, jonka jälkeen valtiovallan muistostanat lausui eduskunnan puhemies **Jussi Halla-aho**. Lopuksi laskettiin seppeleet haudoille ja lähetettiin seppelipartiot alueen muistomerkeille.

JUKKA KOSONEN

Jukka Kosonen

Sankarivainajien siunaus Lappeenrannan sankarihautausmaalla 18.5.2025.

Hautakivi vinossa tai sammaloitunut?

Oikaisut ja pesut.
Puh. 044 217 9646

gpskuvat@gmail.com

Savitaipaleen Kukka ja Hautaus Oy
Peltoinlahdentie 32 Puh. 040 718 6153
www.savitaipaleenkukkajahautaus.fi

JO VUODESTA 1928
Yksilöllistä palvelua yli 94 vuotta
TOLVANEN OY
HAUTAUSTOIMISTO JA KUKKAKAUPPA

Kauppakatu 53, Lappeenranta • puh. 453 0568
kukkakauppa.tolvanen@kympp.net • hautaustoimistotolvanen.fi
Voit tilata myös verkkokaupassa www.ekukka.fi

Kotipalvelu Luova Arki
Aina sama tuttu hoitaja

- Siivous • Ulkoilu • Kauppa- ja asiointiapu
- Avustaminen päivittäisissä toiminnoissa

044 493 6992

Nona Kuukka • www.luovaarki.fi

Arkiapu Kaarina
Henkilökohtaista apua ja hoivaa. Ammattitaidolla ja aidosti välittäen.
www.arkiapukaarina.fi
Puh. 050 5626 424

KESÄMÄEN LEIPOMO
KAHVILA MYYMÄLÄ
Vuodesta 1965
Puh. 05 4569 175
Kourula: Karankokatu 3

Alan ammattitaitoista palvelua vuosikymmenten kokemuksella
Nyberg
Kauppakatu 41
53100 Lappeenranta
puh. 05 451 3449
Välitie 6
54100 Joutseno
puh. 05 453 4200
nybergoy.fi
lappeenranta@nybergoy.fi, joutseno@nybergoy.fi

TAKSI
SE AIDOSTI PAIKALLINEN TAKSI
TAKSI SAIMAA **0200 60 400**
1,08 €/puhelu • 1,01 €/min

Hautausmaakävelyt 2025

Ke 25.6. Lappeen Marian kirkon hautausmaa

Hautausmaakerros klo 18
Lähtö Äiti Karjala-muistomerkillä
Oppaana Päivi Pesu

Ke 16.7. Lepoharjun hautausmaa,
Ilottulantie 21

Hartaus klo 17.30
Hautausmaakerros klo 18
Oppaana Arja Ylä-Outinen

Su 6.7. Runon ja suven päivän tapahtuma
Sankarihautausmaalla, Kauppakatu 41 A

Hautausmaakerros klo 16.30
Lähtö Sotaorpo -muistomerkillä
Kieroksen jälkeen Iltahartaus
Lappeen Marian kirkossa klo 18
Oppaana Raiili Leino

Ke 23.7. Vanha hautausmaa
Kauppakatu 73

Hautausmaakerros
klo 16.30
Hartaus klo 18
Oppaana Päivi Pesu

Su 13.7. Lepolan hautausmaa,
Lepolankatu 11a

Hautausmaakerros klo 16.30,
Lähtö pääportilta,
hartaus klo 18
Oppaana Arja Ylä-Outinen

Su 4.8. Ristikankaan hautausmaa
Lavolankatu 17

Hautausmaakerros
klo 16.30
Hartaus klo 18
Oppaana Päivi Pesu

LAPPEENRANNAN
EV.LUT. SEURAKUNNAT

Kesän tilaisuuksia Lappeen seurakunnassa

Tiekirkko

Lappeen Marian kirkko avoinna 2.6.-10.8. joka päivä klo 10-18,
Valtakatu 35. Suljettu juhannusaattona pe 20.6.

Musiikkitapahtumat

Lounasmusiikkia keskiviikkoisin 4.6.-27.8. klo 12

Lappeen Marian kirkossa, Valtakatu 35.

Lappeenrannan Musiikkiopiston kesämuusikot arkisin

3.-13.6. ma-ti ja to-pe klo 12 Lappeen Marian kirkossa, Valtakatu 35

Hartaudet ja hautausmaakävelyt Lappeenrannan hautausmailla

Katso erillinen ilmoitus tästä lehdestä.

Muut tilaisuudet

Karjalaisen kansan messu su 8.6. klo 10 Ylämaan kirkossa, Koskentie 1.

Jouni Turtiainen, Johanna Sientola ja kuoro. Messun jälkeen seppelienlasku sankarivainajien muistomerkillä ja Karjalaan jääneiden muistomerkillä.

Säkkijärvi juhla klo 14 Ylämaan koululla, Aapistie 1.

Virsi-ilta Pätärin talomuseolla ke 18.6. klo 18 Mätöntie 36, Yljiervi.

Teemu Muuri ja Ilona Tiira.

Kansanlaulukirkko juhannusaattona pe 20.6. klo 18 Nuijamaan kirkko, Tassiantie 9.

Jouni Turtiainen ja Ilona Tiira. Tarjoilua.

Maakirkko Salpalinjalla Hostikassa su 13.7. klo 13, Hostikantie 28.

Mika Lehtola ja Ilona Tiira.

Vainikkalan kesäkirkko ke 16.7. klo 18 Vainikkalan kesäteatterilla, Rikkiläntie 47.

Mika Lehtola ja Riina Tölli.

Kansanlaulukirkko ke 23.7. klo 17 Ylämaan kappelilla, Leinontie 61.

Mika Lehtola ja Ilona Tiira.

Maakirkko su 3.8. klo 10 Pätärin talomuseolla, Mätöntie 36.

Mika Lehtola ja Ilona Tiira. Koulun lähtevien siunaus. Pätärin päivä.

Messu su 3.8. klo 13 Nuijamaan kirkossa, Tassiantie 9.

Marko Luukkala ja Ilona Tiira. Koulun lähtevien siunaus.

Nuijamaapäivä, juhla Nuijamaan koululla.

Koulun lähtevien siunauskirkko ke 6.8. klo 17 Lappeen Marian kirkossa,

Valtakatu 35. Hanna Pöyry ja Ilona Tiira.

Laurinpäivän messu su 10.8. klo 18 Kauskilan Kappelimäellä.

Hanna Pöyry, Mika Lehtola ja Johanna Sientola.

Lappeen kotiseutumessu su 31.8. klo 10 Lappeen Marian kirkossa, Valtakatu 35

Marko Luukkala, Mika Lehtola ja Johanna Sientola, Lappeen kirkkokuoro.

Arkipäivän ehtoollinen keskiviikkoisin klo 11

Lappeen Marian kirkossa, Valtakatu 35.

LAPPEEN
SEURAKUNTA

Eija Fabritius

Irkkumessun musiikista vastasivat kanttori Heidi Harju, laulu, koskettimet, urut, Tina Tynys ja Hanna Järvelä viuluissa, Jarno Puumalainen, kitara ja bouzoki sekä Kalevi Reentie, bodhran.

USKONELÄMÄ

Kelttiläinen kristillisyys on kiehtova osa kristinuskon historiaa

Kelttiläinen kristillisyys juontaa juurensa varhaiskeskiajan Brittein saarille. Tämä kristinuskon muoto kehittyi kelttiläisten kansojen keskuudessa ja säilytti pitkään omaleimaisuutensa. Sen tunnuksena oli ns. kelttiläinen risti, jossa risti lepää auringon päällä. Muinaisten kelttien kerrotaan palvoneen aurinkoa. Noin 150 jkr keltit sulautuivat muuhun väestöön.

Kuopiolainen pappi (eläk.) ja tietokirjailija **Liisa Seppänen** tutustutti lappeenrantalaiset kelttiläiseen kristillisyyteen Lauritsalassa sunnuntai-ina 16.3., jossa hän saarnasi sekä piti messun jälkeen luennon aiheesta Lauritsalan seurakuntakodilla. Mukana oli monikymmenpäinen joukko kiinnostuneita kuulijoita. Messun kruunasi irlantilainen musiikki kanttori Heidi Harjun johdolla.

Seppänen kertoo kiinnostuneensa kelttiläisestä kristillisyydestä 1990-luvulla, jolloin hän osallistui englantilaisen papin ohjaamaan retiriittiin, jossa hän lähetti osallistujia luontoon etsimään omaa rukouspaikkaa.

— Se virkisti sanoihin väsynyttä, tiivistää Seppänen.

Samoihin aikoihin alkoi ilmestyä kelttiläisiä rukouskirjoja **Anna-Maija Raittilan** suomennoksena.

— Sitten aloinkin tehdä ja järjestää

matkoja Holy Islandille, keskiaikaiselle luostarisaaarelle.

Juuret 400-luvulla

Kelttiläisen kristillisyyden kultakausi oli noin 400-700-luvuilla Brittein saarilla. Kelttiläistä kirkkoa ei ole koskaan ollut olemassa, vaan kaikki kristityt kuuluivat samaan kristilliseen kirkkoon, jonka keskus oli Roomassa. Jakautuminen idän ja lännen kirkkokuntiin tapahtui vasta vuonna 1054.

Pyhä Patrick, joka tunnetaan Irlannin suojeluspyhimyksenä, oli merkittävä hahmo kristinuskon levittämisessä Irlantiin. Hänen työnsä ja opetuksensa loivat perustan kelttiläiselle kristillisyydelle, joka yhdisti kristilliset opit ja kelttiläisen kulttuurin.

KELTILÄINEN KRISTILLISYYS tuli tunnetuksi muutamista erityispiirteistään:

1. Yhteys luontoon: Kelttiläinen kristillisyys korostaa luonnon pyhyyttä ja Jumalan läsnäoloa kaikessa luomakunnassa. Luontoa pide-tään Jumalan luomistyön ilmentymänä, ja sen kunnioittaminen on keskeinen osa uskonnollista elämää. Luonnon neljä elementtiä: maa, vesi, ilma ja tuli muodostavat perustan ja kelttiläiset kristityt osasivat lukea luontoa

keittiöön tai puutarhaan. Erityises-ti tällaisen rukouselämän puolesta puhui **Piispa Cuthbert**.

5. Yksinkertainen elämä: Jokaisen tulisi nähdä ja kertoa eteenpäin myönteisiä tarinoita. Piispa David on todennut ”Tehtävää pieniä asioita, joita olette nähneet ja kuullen minunkin tekevän”. Kaiken merkittävän ei tarvitse olla suurta.

6. Yhteisöllisyys: Kelttiläiset kristityt elivät tiiviissä yhteisössä, jossa korostettiin yhteisöllistä rukousta ja palvelua. Luostarit olivat keskeisiä paikkoja, joissa harjoitettiin hengellistä elämää ja yhteisöllistä toimintaa.

7. Vieraanvaraisuus: ”Usein kulkee Kristus matkalaisen hahmossa”.

8. Rakkaus taiteeseen, tieteseen ja kulttuuriin: Kelttiläinen kristillisyys ilmeni myös taiteessa ja kulttuurissa. Kelttiläiset ristit, käsikirjoitukset ja kirkkojen koristelut ovat tunnettuja kauniista ja yksityiskohtaisista kuvioistaan, jotka yhdistivät kristillisiä ja kelttiläisiä symboleja. Esimerkiksi pyhimykset Beda ja Hilda olivat tunnettuja erityisesti tieteen edistäjinä.

9. Miesten ja naisten kumppanuus: seurakuntalaisten lahjat otettiin käyttöön, eikä rajaukset esim. sukupuoliin rajoittaneet tehtävien suorittamisessa (ks. esim. pyhimykset).

10. Anam Carat: sielunystävät.

11. Poisnukkuneiden pyhiin hien läsnäolo oli arkinen asia.

12. Pyhiinvaellusten merkitys on suuri. Pyhiinvaellukset kuuluvat olennaisena osana kelttiläiseen kristillisyyteen. Niiden katsotaan syventävän hengellisyyttä ja viisautta ja löytämään henkilökohtaiset oheet paikat ja hetket. ”Se, joka juuttuu paikoilleen, saa kirkoksen päällensä”.

Mitä kelttiläinen kristillisyys on tänä päivänä?

Kelttiläisen kristillisyyden vaikutus näkyy edelleen monissa kristillisissä traditioissa. Luonnon kunnioittaminen, yhteisöllisyys ja hengellinen syvyys ovat arvoja, jotka ovat säilyneet ja joita monet kristityt vaativat mihin tahansa paikkaan, kuten

Eija Fabritius

Liisa Seppänen luennolle Lauritsalan seurakuntakodilla osallistui monikymmenpäinen kiinnostuneiden joukko.

Pixabay

Kelttiläinen risti.

rukoukset ja hymnit ovat edelleen suosittuja, ja monet kristityt löytävät inspiraatiota kelttiläisestä hengellisyydestä, joka korostaa Jumalan läsnäoloa kaikessa luomakunnassa ja yhteisön merkitystä hengellisessä elämässä.

— Brittein saarilla siihen liittyy kiinnostus omaan historiaan, paluu juurille. Mukana on myös paljon nostalgialia ja mielikuvitusta — myös meillä Suomessa. Se on kuin toiveiden tynnyri, ”kelttiläisyys” voi olla mitä tahansa. Minua ravitsevat eniten vanhat rukoukset ja pyhimysten elämäkerrat, sanoo Seppänen.

Hänen mielestään myös suomalaisilla on luonnostaan paljon yhteistä kelttiläisen kristillisyyden kanssa.

— Hiljennymme metsässä ja järven rannalla, myös yksinäisyydessä. Kelttiläinen rukous alkoi aina kiitoksella ja ihmettelyllä, ei pyynnöllä. Kelttiläiset kristityt siunasi jokaisen työn, matkan ja kohtaamansa ihmisen jo etukäteen. Eikös arkeen juurtua pieni rukous olisi jokaiselle mahdollinen ja aika hauska tapa?

— Opeten sitten pyhimykset ja heidän opetuksensa sopivat evankelis-luterilaiseen kulttuuriin? — Me tarvitsemme innostavia tarinoita siitä, miten kristityt ennen meitä ovat seuranneet Ylösnousutta. Mekin olemme Sen Tien kuljijoita, ja perille päässeiden kilvoitus tuo rohkaisua ja iloa omaan taaperukseen.

Seppäsellä on oma lempipyhimyksensä.

— Läheisin matkakumppani on kuitenkin **pyhä Cuthbert**, jota sisäisen ja ulkoisen kutsumus vetivät eri suuntiin. Kaikki asiat eivät ratkea elämän aikana, ja hyvä niin.

Seppänen on käynyt itse ja järjestänyt pyhiinvaellusmatkoja muun muassa Holy Islandin luostarisaaarelle. Mikä pyhiinvaelluksissa kiehtoo, Liisa Seppänen?

— Vaellus on kokonaisvaltaista, jalkojen rukousta. Olen huono ruokilemaan, mutta kun keskittyy vain kävelemään, usein rukous alkaa viritä sydämessä ihan omia aikojaan. Luonnossa Jumala puhuu ja aistit heräävät eloon paremmin kuin tietokoneen ääressä! Pieni pyhiinvaellus on mahdollinen ihan missä tahansa, siis kotinurkkilakin.

EIJA FABRITIUS

Artikkelin tekemisessä on hyödynnetty osin tekoälyä.

ARJEN RIPPIKOULU

Rippikoulu ja konfirmaatio

RIPPIKOULU ON kastekoulu. Siinä opitaan lisää uskosta, johon on kasteessa liitetty, tai tullaan kasteessa liittämään. Vauvana tai lapsena kastetuilla on isommaksi kasvetuuaan oikeus saada tietää asiasta enemmän. Rippikoulu käydään yleensä sinä vuonna, kun täyttää 15 vuotta. Se on nähty iäksi, jolloin nuori ymmärtää asioita jo paremmin. Jos ihminen kastetaan rippikouluikänsä tai sen jälkeen, hänen kuuluu saada tietää uskonasiosta jo ennen kastetta.

Tavallisimmin rippikoulu on noin puolen vuoden mittainen ja sisältää 80 tuntia opetusta. Rippikoulu koostuu erilaisista tapaamisista ja tehtävistä ja sisältää usein myös niin sanotun lähijakson eli leirin tai peräkkäisiä opetuspäiviä. Lappeenrannan seurakunnilla on tarjolla erilaisia vaihtoehtoja kuten päivärippikoulu, pienryhmärippikoulu ja kehitysvammaisten rippikoulu. Rippikoulun opetus on aina osallistujalle ilmaista, mutta esimerkiksi ruokailu tai majoitus voi olla osallistujalle maksullista. Jos perheen taloudellinen tilanne on tiukka, seurakuntien diakoniatyöntekijöiden kanssa voi keskustella mahdollisesta maksuvapautuksesta.

Jos rippikoulu on jäänyt käymättä, sen voi käydä myös aikuisena. Aikuisrippikoulu toteutuu usein yksityisrippikouluna ja sisältää yhteensä 20 tuntia opetusta. Rippikoulun käyneet kirkon jäsenet voivat avioliiton solmiessaan tulla kirkollisesti vihityiksi. Tähän viittaa se, kun rippikoulun suorittamisesta puhutaan ”naimalupana”.

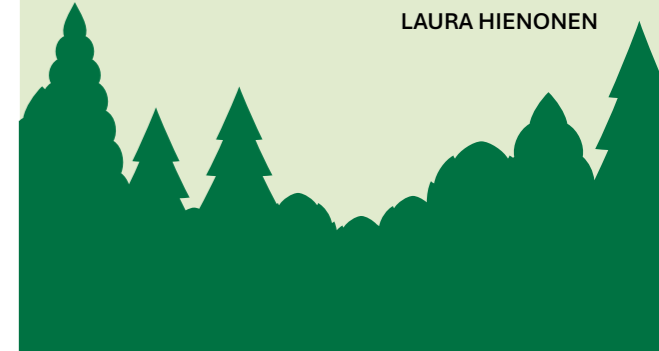
Rippikoulun käynyt voi halutessaan osallistua konfirmaatioon. Konfirmaatio merkitsee vahvistamista. Jo kasteessa tapahtunut usko ja kirkkoon liittyminen vahvistetaan konfirmaatioissa. Konfirmoitava saa omalla äänellään ja ymmärryksellään osallistua yhteen ääneen sanottuun uskontunnustukseen, samaan, joka on lausuttu ennen hänen kastettaan. Tämän jälkeen hänet siunataan samoilla sanoilla kuin hänet on kastettu jälkeen siunattu.

Konfirmoidut kirkon jäsenet saavat osallistua itsenäisesti ehtoolliselle ja saavat oikeuden kasvattajan kanssa, esimerkiksi yhdessä rippikouluryhmän kanssa. Rippikoulun jälkeen kastettu henkilö on samalla jo konfirmoitu, mutta käytännössä monet haluavat osallistua myös ryhmän yhteiseen konfirmaatioon.

Usein vanhemmat haluavat, että lapsi tai nuori saa itse valita osallistumisensa ja liittymisensä erilaisiin tapahtumiin ja yhteisöihin. Samalla perheen arvot ja tavat ohjaavat kyllä sitä, mikä tulee tutuksi. Rippikoulussa ja konfirmaatioissa on kyse näistä molemmista. Asiat ovat toisille tutumpia kuin toisille, mutta kaikilla on mahdollisuus oppia ja päättää omasta puolestaan.

Motivaatio rippikoulun käymiseen voi tulla esimerkiksi kavereista tai lahoissa. Toivottavasti rippikoulun aikana tulee ajateltua muutakin, ehkä jopa elämän perimmäisiä kysymyksiä. Rippikoulua käyvä ja konfirmaatiota pohtiva tarvitsee myös lähipiirinsä tukea. Tänäkin kesänä seurakunnissa on edessä monta upeaa juhlapäivää yhdessä nuorten ja heidän läheistensä kanssa.

LAURA HIENONEN

YHTEISVASTUU

Toverilla Saimaalle Yhteisvastuun hyväksi

Tänä vuonna Yhteisvastuueräys toteutetaan yhteistyössä Suomen Partiolaisten kanssa. Keräysvaroilla tuetaan lasten ja nuorten leiri- ja varustekuluja. Seurakunnat ovat oman alueensa lippukuntien kanssa suunnitelleet keräysideoita ja -tapoja.

Koska Joutsenon Nuotioveljillä on omistuksessaan partioalus Toveri, halusimme ehdottomasti hyödyntää tätä upeaa alusta. Samalla voimme tarjota ihmisille mahdollisuuden päästä kokemaan Saimaa ja Saimaan saariston upeaa luontoa.

Partiolaisten oma alus

S/Y Toveri on meripartiolippukunta Joutsenon Nuotioveljien koulutusalus ja aluksen kotisatama on Punnanlahti, Joutseno. Aluksesta huolehtii vastuukippari **Jesse Kangaspunta** yhdessä aluksen muiden kippareiden ja talkooviemien kanssa. Aluksella toimii noin 10 aktiivista kipparia sekä muuta miehistöä.

Toveri on rakennettu 1934 Viipurissa teräskärisiksi puulaivaksi. Talvella 1949–50 alus uusittiin Mustolan telakalla Lauritsalassa ja runko tehtiin teräksestä. Alus toimi aiemmin Saimaalla Hackmanilla puutavaran niputusyksikössä höyryalus Niputtajan parina. Koska Toverissa ei ollut omaa konetta, se liikkui Niputtajan hinauksessa. Aluksen kannella oli niputuslaitteita ja kannen alla työporukan majoitustilat.

Joutsenon Nuotioveljet osti Toverin keuhkolla 1976. Aluksi ei ollut selvää kuvaa siitä, millaisena lippukunta rupeaa alusta käyttämään. Syksyllä viriteltiin kannelle kolmen pienemmän purjeverneen mastot ja purjeet ja lähettiin koepurjehdukselle. Kokeilun perusteella päätettiin tehdä Toverista purjelaiiva. Alusta kunnostettiin ja rakennettiin talkooviemien vuosina 1976–82 ja se oli purjeita myöten itsetehty.

Lippukunnalla alus on tällä hetkellä koulutusalusena ja viikoittaisessa käytössä omil-

la ryhmillä. He tekevät sillä lyhyempiä iltapurjehduksia sekä pidempiä purjehduksia, joissa yövytään. Toverilla mahtuu yöpymään 18 henkeä ja se on rekisteröity 50 hengelle.

Aluksella purjehtiminen on vakaata ja rantautuminen helppoa, mutta vaatii 30 metriä tilaa laiturista. Aluksessa on nostoköli, joka nousee käsivoimin ja tästä syystä sillä voi myös rantautua rantaan.

Toveriä on kunnostettu paljon kuluneen talven ja kevään aikana. Päärahoituksen lippukunta on saanut EU:n maaseuturahoituksesta, jolla on tehty muun muassa voimansiirtoremontti (merikytkin, potkuriakseli, potkuri) sekä sisätilojen täydellinen remontti. Sisusta on purettu täysin talkooviemien, jonka jälkeen on hiekkapuhallettu, maalattu, vaihdettu eristeet, uusittu pinnat ja ilmanvaihto.

”Toverin Yhteisvastuureisteilyt ovat kaikille avoimia koko perheen tapahtumia.”

Muun rahoituksen avulla on pystytty uusimaan patjat, pelastusliivit ja muu irtaimisto. Purjeneulomossa on valmistettu alukseen uudet purjeet. Partiossa on eri ikäryhmillä omat ryhmät, joihin voi tulla mukaan. Lippukunnan kotisivuilla löytyy yhteystiedot ryhmien vetäjille, joihin voi olla suoraan yhteydessä tai täyttää kotisivuilla jäsenhakemuksen. Partion alaikäraja on seitsemän vuotta.

Elo-syyskuussa on helppoin tulla mukaan, mutta kesken kaudenkin otetaan mukaan, jos ryhmässä on tilaa. Partiossa maksetaan jäsenmaksu Suomen partiolaistille, joka oli kuluneena vuonna 64,50 € sisältäen partiovakuutuksen. Vähävarainen perhe voi hakea jäsenmaksusta maksuvapautusta.

Jesse Kangaspunta

Toveri-alukselle on tehty vuosien saatossa täydellinen remontti.

Katri Smolander

Athos Ivronin Portaitissa skiitta on yksi viidestä saaren pyhäköstä, jossa voi vieraila retken aikana.

Partiossa opitaan retkeilytaitoja, kädentaitoja, ensiaputaitoja, ympäristönsuojelua ja sosiaalisia taitoja. Nuotioveljillä on myös meripartio-ohjelma.

Risteilylle Suur-Saimaalle

Toveri-risteilyjen kohteena on Ilkansaari, joka sijaitsee Suur-Saimaalla Taipalsaaren kunnan alueella. Etelä-Karja-

lan virkistysalueääitiön omistaman saaren halki kulkee esteetön, noin kilometrin pituinen luontopolku, jonka varrelta voi poiketa tutustumaan viiteen ortodoksisista uskontoa edustavaan pyhäkköön eli skiittaan, jotka on nimetty jonkin toimivan luostarin mukaan. Skiittoihin on vapaa pääsy ja niiden ovet ovat avoimia vierailijoille ympäri vuoden. Uusin skiitta on valmistunut vuonna 2019. Saaren eteläkärjestä löytyy myös Konnunsuon entisen vanhikolapellin risti. Lisäksi saaresta löytyy näköalaterassi ja katettuja nuotiopaikkoja.

Toverin Yhteisvastuureisteilyt ovat kaikille avoimia koko perheen tapahtumia. Lippuja on saatavilla risteilyille sekä arkena että viikonloppuina seuraavasti: to 12.6. klo 16.30–21, la 28.6. klo 11–15.30, to 7.8. klo 16.30–21 ja la 16.8. klo 11–15.30. Risteilyreitit alkaa ja päättyy Joutsenon satamaan, ja vie noin kahdeksi tunniksi tutustumaan Ilkansaareen.

Saarella on mahdollisuus nauttia seurakunnan tarjoamista mehuista ja makkaroista tai tuoda mukana omia eväitä. Risteilylippujen myynti ja tiedustelut Joutsenon seurakuntatoimistossa, Penttiläntie 5, ma-to klo 9–14 ja pe klo 9–13 p. 040 3126 701. Hinnat 50 € / perhe, 20 € / aikuinen, 10 € / lapsi. Alaikäisillä on oltava oma huoltaja matkassa mukana, sekä alle 7-vuotiailla tulisi olla omat pelastusliivit.

KATRIINA PYYHTIÄ,
KATRI SMOLANDER ja
JESSE KANGASPUNTA

TYÖNTEKIJÄ HARRASTAA

Kätköjen jäljillä

Geokätköilyssä etsitään mobiilisovelluksen avulla ympäristöön piilotettuja kätköjä.

Seurakuntapastori **Kusti Koljonen** ja viestintäassistentti **Jukka Kosonen** harrastavat geokätköilyä, joka haastaa etsimään sekä kaupunkiin että luontoon piilotettuja kätköjä. Ne ovat käytännössä koteloita, jotka sisältävät lokikirjan, johon löytäjä merkitsee geokätkösovelluksessa käyttämänsä käyttäjätunnuksen. Löytö kirjataan myös sovellukseen, joka kertoo eri kätköjen sijainnit ja niiden vaikeustason. Koordinaateilla päästään yleensä parin metrin säteelle kätköstä. Peruskätköjen lisäksi on muun muassa mysteerikätköjä, joissa koordinaatit saa esimerkiksi arvoituksen ratkaisemalla.

Geokätköt ovat yleensä sillä tavalla piilotettuja, ettei niihin törmää helposti sattumalta.

— Jotkut ovat oikeasti näkyvillä, mutta kukaan ei tiedä, että se on kätkö, Kosonen toteaa.

Tällainen voi olla esimerkiksi sähkökaappiin magneetilla kiin-

Atso Suopanki

Kusti Koljonen harrastaa geokätköilyä etenkin keväisin ja kesäisin.

netetty kotelo.

Kätköjen koko vaihtelee.

— Sormenpään kokoinen on pieni, mikä on tullut vastaan, Koljonen kertoo.

Kosonen mainitsee Lappeenrannan hiekkalinnalla sijaitsevan isokokaisen kätkön.

— Moni on etsinyt sitä kätköä tajuamatta, että istuu sen päällä.

Hän osallistui keuhkolla Tampere Urban Block Partyyn. Tampereen Sorsapuistoon saapui runsas joukko geokätköilijöitä niin Suomesta kuin ulkomailtakin viettämään geokätköilyn 25-vuotisjuhlaa.

Etelä-Karjalassa Kosonen arvelee olevan noin 200 geokätköilyä harrastajaa. Kätköjä puolestaan on noin 5000.

— Maailmanlaajuisestihan niitä on tällä hetkellä varmaan 3,5 miljoonaa. Yksi on maata kiertävällä radalla kansainvälisellä avaruusasemalla.

Harrastamista yksin tai yhdessä

Koljonen tutustui harrastukseen serkkunsa miehen kautta noin kuusi vuotta sitten.

— Hän ehdotti ollessamme yhdessä ulkona, että hei käydäänkö hakemassa pari geokätköä. Tavoittekseni tuli, että löytäisin enemmän kätköjä, kuin mitä hänellä oli. Se on nyt sitten toteutunut tässä vuosien myötä, Koljonen toteaa. Hänellä on geokätkösovellukseensa kirjattuna 184 löydettyä kätköä. Hän harrastaa geokätköilyä puolisonsa kanssa pääsääntöisesti keuhkolla kesäisin.

Kosonen innostui harrastuksesta ystävän houkuttelun seu-

Jukka Kosonen

Etelä-Karjalassa sijaitseva geokätkö.

”Moni on etsinyt kätköä tajuamatta, että istuu sen päällä.”

JUKKA KOSONEN

rauksena heinäkuussa 2015.

— Ensimmäinen kätkö oli Lappeenrantaan yhdessä sillan alla.

Kosonen on nykyään kypsein — ja monen muun — kätkön haltija edellisen luovuttua siitä. Tämä tarkoittaa sitä, että hän huolehtii siitä, että kätkö ja lokikirja ovat vuosien myötä, Koljonen toteaa. Hänellä on geokätkösovellukseensa kirjattuna 184 löydettyä kätköä. Hän harrastaa geokätköilyä puolisonsa kanssa pääsääntöisesti keuhkolla kesäisin.

Kosonen innostui harrastuksesta ystävän houkuttelun seurauksena heinäkuussa 2015. — Ensimmäinen kätkö oli Lappeenrantaan yhdessä sillan alla. Kosonen on nykyään kypsein — ja monen muun — kätkön haltija edellisen luovuttua siitä. Tämä tarkoittaa sitä, että hän huolehtii siitä, että kätkö ja lokikirja ovat vuosien myötä, Koljonen toteaa. Hänellä on geokätkösovellukseensa kirjattuna 184 löydettyä kätköä. Hän harrastaa geokätköilyä puolisonsa kanssa pääsääntöisesti keuhkolla kesäisin.

ATSO SUOPANKI

polkupyörä vie, kutsuu kesäinen kirkkotie!

Kaarra kyläkirkoille ja kappeleille, hengähdä hautausmaiden rauhassa.

Maallinen mietiskelijä

SaiPa voitti kotisohvan 6-0

TUNTUU, ETTÄ ihmisten kokoontuminen yhteen on kuolemassa sukupuuttoon. Kansat eivät enää tunnu tulevan yhteen samoin, kuten vaikkapa Raamatussa erinäisissä yhteyksissä kuvataan.

Kuluneena keväänä Lappeenrannassa kuitenkin tapahtui poikkeus. En ole ikinä nähnyt vastaavaa väkimäärää Lappeenrannan keskustassa kuin eräänä huhtikuun iltana. Paikalla olivat kaikenikäiset, -näköiset ja -muotoiset ihmiset sulassa sovussa iloisella mielellä.

SaiPa oli kaikkien huulilla, jopa kaltaisten ihmisten, joiden ei uskoi edes tietävän, mitä jääkiekko tarkoittaa. Ihmisiä oli liikkeellä tuhansittain. Siis Lappeenrannan keskustassa Onko kukaan todistanut suurempaa ihmettä?

Kauan sitten kaikki lähikylän ihmiset saattoivat koontua yhteen viikoittain, esimerkiksi ihan tavallisen jumalanpalveluksen äärellä sunnuntaisin. Nykyisin moni kohtaa lajitoveriaan vain pakotettuna — töissä, koulussa tai apteekissa. ”Tapaamme” toisiamme avaamalla Instagramiin, jossa kaupalliset voimat säätelevät näytettävää sisältöä ja häiritsevät luontaista kanssakäymistä. Sunnuntaisin harvoin tekee mieli lähteä kotisohvaa edemmäs.

Erialaisten ja eri taustoista tulevien ihmisten säännölliset kokoontumiset jonkin yhdistävän ja hyvän asian äärellä voisi muuttaa maailmaa. Tällä hetkellä maailma tuntuu jakautuvan, ei yhdistyvän. On kansanmurhia, koulu-uhkauksia ja paljon ymmärtämättömyyttä erilaisuutta kohtaan ja lähtöloukkaus tälle kaikelle on usein vetäytyminen omiin kuppikuntiin tuomitsemaan toisenlaisia, toisinajattelevia. Kun ihminen poistuu poterostaan ja avaa silmänsä ympäröivälle maailmalle, muuttuu moni asia helpommin ymmärrettäväksi.

Juuri tämän vuoksi kulunutta kevättä on ollut ilo seurata entisenä eteläkarjalaisena. Kun SaiPan sankaritarinan kaltainen ilmiö ajaa ihmiset toistensa keskuuteen, yhteisen fanituksen äärelle, syntyy myös yhdessä -ilmiö, joka tekee maailmasta hitusen paremman paikan.

Urheilun yhdistävää vaikutusta ei kannata aliarvioida nykymaailmassa. Yhteisöllisyyttä tarvitaan, jotta siltoja eri ihmisryhmien välille saataisiin rakennetuksi. Tarvitaan lisää yhteistä tekemistä, tarvitaan lisää SaiPaa!

ELMO

YSTÄVYYSSEURAKUNTATYÖ

”Sinun perheesi tarvitsee kodin – Sinu perekond vajab kodu”

Vierailu Lasnamäen seurakunnassa äitienpäivänä 12.5.2025.

Rakentajan rukous -laulu (Kojaehitaja palve), jonka kanttori **Anu Piutula-Heinonkoski** sävelsi ja kirkkoherra **Jukka Lehtinen** sanoitti Sammonlahden kirkon rakentamisvaiheessa Sammonlahden omaksi lauluksi, kajahti vironkielisenä Lasnamäen seurakunnan messussa äitienpäivänä. Lautun esilaulajana toimi lappeenrantalainen **Kirsti Malmi**, Lasnamäen seurakunnan työntekijä ja Sammonlahden seurakunnan nimikkolähetti.

Lasnamäen Pyhän Markuksen seurakunta kokoontuu vuokratiloissa. Pieneen kellaritason tilaan on saatu mahdutettua kaikki tarpeellinen kirkkotilasta partiokoloon. Kirkkotilan seinillä on pysähdyttävää valokuvia Venäjän poliittisista vangeista, joiden puo-

lesta rukoillaan erityisesti seurakunnan venäjänkielisissä messuissa. Toisella seinällä puolestaan on lasnamäkeläisen taiteilijan hauskoja sekatekniikalla tehtyjä kalatalouja. Veimme Sammonlahden seurakunnan puolesta lahjoina Sacrumin upeat kynttilänjalat kynttilöineen, öylättejä eli ehtoollisleipiä ja ehtoollisviiniä, sekä kirkkokahveille karjalampiirakoita.

Seurakuntayhteys messussa ja kirkkokahveilla oli lämminhenkistä. Kirkkoherra **Urmus Nagelin** luonteva liturgia saarinoineen oli hoitavaa ja monin tavoin kiehtovaa, vaikka emme läheskään kaikkea ymmärtäneet. Sain kunnian siunata hänen kanssaan kynttilänjalat kirkon käyttöön sekä jakaa ehtoollista. Sammonlahden seurakuntaneuvoston ja la-

MINUN TARINANI

Runot, rakkaus ja rakkausrunot

Kun näkövammaisen Sinikka Oittinen lausui ulkomuistista kolme pitkäköö runoa mukaansatempaavalla äänellään näkövammaisten joulujuhlassa vuonna 2024, herätti hän ihastusta ja ihmettelyä: kuka hän on ja mikä on hänen suhteensa runoihin?

SINIKKA OITTINEN, 85, syntyi Helsingissä kesäkuussa 1939. Suomessa alkoi sota hänen ollessaan viisi kuukautta vanha. Vaikka Helsingistä Martinin työn perässä heille entuudestaan tuntemattomaan Lappeenrantaan vuonna 1972. Ensimmäinen koti sijaisi Kinnusen talossa, jossa oli yli kolme metriä korkeat huoneet, piha mukulakiveä, pihan perällä suuri tammi ja vanha hevoskatos. Ollessaan satamatorilla linnoituksen vallien äärellä Sinikalle tuli vahva tunne, että ”täällä minä olen ollut ennenkin”. Ja niin hän olikin: hän oli käynyt kuusivuotiaana sukulaisensa kolmipäiväisissä häissä Taipalsaarella. Pariskunta kotiutui hyvin Lappeenrantaan, eikä eläköidyttyään

haaveillut paluumuutosta juurilleen. Yli kuusikymmentä vuotta kestänyt rakkaustarina Mara-puolison kanssa päättyi täällä maan päällä reilut kaksi vuotta sitten. Surussa Sinikkaa lohduttavat päivittäiset ”juttuluhket” puolisolle.

Rakas harrastus Runot ovat kuuluneet Sinikan elämään aina. Lappeenrantaan muuton jälkeen hän liittyi Kansalaisopiston lausuntaryhmään ja löysi samanhenkisiä ystäviä. Lopetettuaan ryhmä sai jatkoa Runon ääni -ryhmän myötä. Lappeen seurakuntasalissa kerran viikossa runoja harjoittelevalle ryhmälle oli viime joulun alla ruoensitys kahdessa vanhusten asumisryhmässä.

Rakas harrastus antaa Sinikalle iloa, ystäviä ja muistijumppaakin. Hän ei ole antanut edes vuonna 2017 todetun näkövamma olla este mieliharrastukselleen. Luonnollisesti nykyinen sataprosenttinen häittä-aste hidastaa uusien runojen löytämistä ja oppimista.

Sinikka ottaa apuvälineellä runokirjojen teksteistä A4-kokoisia kuvia, jotka hänen poikansa siirtää tietokoneelle. Siltä hän voi opetella mieleiset runot ulkoa kuuntelemalla niitä yhä uudelleen ja uudelleen.

Poika oli suunnaton apu uusien runojen opettelussa ennen uutta apuvälinettäkin, kun hän itse luki runoja ääneen äitinsä koneelle.

Maarit Hirven kotialbumi

Kirkkokahvien jälkeen kokoontuimme vielä paikallaolevien kanssa yhteiskuvaan alttarin eteen. Keskellä kirkkoherra **Urmus Nagel**.

hetysvastuuryhmän jäsenet **Lea Tuuva-Kultanen** ja **Heli Piirtiaho** kantavat kynttilät kulkueessa alttarille. Yhteistyö kirkkoheran kanssa oli mutkatonta.

Mietimme, että messuissa ei ole olennaisinta osallistujamäärä, vaan Pyhän Hengen (viroski Püha Vaim) kosketus ja seurakuntayhteys. Virossa noudatetaan samaa kirkkovouden rytmiä kuin Suomessaakin. Viittasinkin omassa pienessä tervehdyspuheesani päivän saarnatekstiin, jossa Jeesus vertaa opetuslapsien tulevaa tuskaa hänen paluunsa

Maarit Hirvi

Kirkkosalin seinille tuovat väriä lasnamäkeläisen taiteilijan, **Juhan Rodrikin** ”Onnelliset kalat”.

odottamisesta synnyttävän äidin tuskaan. Lasnamäen seurakunnassa on ollut synnytystuskaa uuden seurakunnan perustamisessa, mutta äitienpäivänä synnyttäneen äidin tavoin iloitsimme seurakuntayhteydestä ja siitä, miten seurakuntalaiset ovat kirkon kaunein koristus.

Seurakunta haaveilee omasta kirkkorakennuksesta, johon on jo kaupunginosaohjelmien kanssa tontti katsottuna. Suljemme tämän haaveen ja virallisen ystävyysseurakuntasopimuksen mahdollistamisen rukouksiimme.

”Seurakuntalaiset ovat kirkon kaunein koristus.”

Kirsti Malmi tutustutti meidät toisenlaiseen Tallinnaan, kuin minkä turistit tavallisesti näkevät. Vaelsimme hänen ja kirkko-koira Ruskan kanssa Pirita-joen rantalehdoissa sekä valtavassa Tondiraban puistossa. Kommunismien uhrien muistomerkki tuhansine nimineen ja mehiläisneen mykisti. Sunnuntain retkievät nautimme Paen yhteisöpuutarhassa seurakuntakodin naapurissa. Seurakunnalla on siellä oma kalanmuotoinen kasvialatikkio. Piipahdimme toki Karnalukissa ostamassa seurakuntamme lähetys- ja aikuistyölle käsityö- ja askartelutarvikkeita.

Kutsuimme Lasnamäen kirkkoheraan ja seurakunnan edustajat vierailulle Sammonlahden kirkkoon. Kirsti Malmi on myös tulevalla kotimaan työajallaan tulossa vieraaksemme.

MAARIT HIRVI, LEA TUUVA-KULTANEN JA HELI PIIRTTIAHO

Marika Gustafsson

Sinikka Oittisen runonlausuntaryhmässä opeteltiin keväällä runoja Rakkausrunoista kauneimmat -kirjasta.

Tällä hetkellä lausuntaryhmässä opetellaan yhdessä rakkausrunoja. Arvata saattaa, että monen runon kohdalla Mara-puoliso on

Sinikan mielessä.

Sinikka on saanut näkövammaan myötä uusia harrastuksia ja ystäviä. Joka toinen keskiviikko

hän pyrkii hurauttamaan taksi-la Etelä-Karjalan Näkövammaisten Keskiviikkoklubiin ja kerran kuussa Lappeenrannan seurakuntayhtymän näkövammaisten vertaistuelliseen Hetki-ryhmään. Hetki-ryhmäläisten kokoonkootiin kuuluu Sinikan lausumat runot. Tänä kevätkautena kuulumisten vaihdon ja elämän kiemuroiden pohdintojen lisäksi ryhmässä muun muassa annettiin toisille lempeää käsihoitoa ja kuunneltiin ”elämän biisejä”. Mutta mikä on Sinikan ”elämän runo”?

— **Terttu Hyttisen** Isoäiti Maria, se on ollut minulle tärkeä aina.

Sinikka kertoo runon Marian olevan yksinäinen vanhus, joka kokee, että kaikki ovat hylänneet hänet. Kaikesta huolimatta Maria on toiveikas ihminen. Runo herättäeleekin muistamaan, kuinka meidän kaikkien pitäisi huolehtia toisistamme, ettei kukaan jäisi yksin. Toisaalta runo voi myös rohkaista osallistumaan vanhanakin toimintoihin, joiden kautta voi saada iloa ja merkitystä omiin päiviin.

— Pidän jokaisesta neljästä vuodenaajasta. Kesässä parasta on lämpö. En enää näe niin tarkasti luonnon kauneutta, mutta onneksi muistan. Kesäkuukat kukivat nyt puutarhassani. Pihalla voin kuunnella lintujen laulua ja aistia kesän tuoksua.

MARIKA GUSTAFSSON

Armi auttaa

Miksi vietetään juhannusta?

24. KESÄKUUTA nimipäivään viettävät Juhhat, Jukat, Jannet, Janit, Jussit, Juhot, Juhanit, Johannekset ja Juhanat, joita Suomen väestötietojärjestelmään tallennettuna löytyy yhteensä noin 884 800. Kaikki eivät enää ole elossa, ja joillakin voi yhtä aikaa olla useampikin kyseessä oleva etunimi.

Sekä nimipäivän ajankohta että juhlittavat nimet ovat vahvasti raamatullisia. Jeesuksen ”tienraivaaja”, Johannes Kastaja, syntyi puoli vuotta ennen Jeesusta. Johannekseen syntymäpäivän nimeksi vakiintui ajan myötä juhannus, joka on Johannes-nimen vanha muoto, ja sitä vietetään puoli vuotta ennen joulua eli Jeesuksen syntymäpäivää. Juhlittavat nimet ovat Johannes-nimen eri muotoja.

Keskikesän juhlaa on Suomessa, Ruotsissa ja Baltian maissa vietetty jo esikristillisinä aikoina. Yöttömän yön ja valon juhlan ajankohta on ollut kesäkuun lopussa kesäpäivänseisauksen tienoilla. Juhannusta kutsutaan myös mittumaariksi (ruots. midsommar, kesäkiesä). Nykyisin juhannusta juhli-taan Suomessa ja Ruotsissa kesäkuun 20. ja 26. päivien välisenä lauantaina.

TOIVOTAMME hyvää ja turvallista juhannusta kaikille ja paljon onnea nimipäiväsankareille!

KASTEPAIVÄ

11.10.2025 SAMMONLAHDEN KIRKOSSA

Onko 0-14 vuotias lapsesi jäänyt kastamatta? Lappeenrannan seurakunnat järjestävät helpon tavan kastaa lapsi, jos toinen vanhemmista on kirkon jäsen.

Kappalaiset Maarit Hirvi ja Risto Herranen kastavat lapset yksilöllisesti omana juhlaanaan Sammonlahden kirkon tiloissa. Seurakunta tarjoaa jokaiselle kasteperheelle oman täytekakun juomineen omissa rauhallisissa tiloissa.

Varaa kasteaika palvelusteestä p.040 312 6282 tai 040 312 6283
Tiedustelut: maarit.hirvi@evl.fi
040 312 6502

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

HYVÄNOLON LEIRI

5.-7.9.2025
Tuosan leirikeskuksesta

Yhdessäoloa
Saunomista
Rentoutumista
Käsilä tekemistä
Hiljentymistä

Käytössämme uudet majoitusparakit päättalon lisäksi. Hinta 70 euroa sisältäen majoituksen, ruokailut, ohjelmamateriaalit

Tiedustelut:
maarit.hirvi@evl.fi / 040 3126 502

Ilmoittautuminen 4.6. alkaen
lappeenrannanseurakunnat.fi

KUMMIPÄIVÄ

Kummius on mahdollisuus muuttaa elämää

Sunnuntaina 1.6.2025 vietetään valtakunnallista Kummipäivää. Kummisuhteen merkitystä on syytä korostaa: että lapsen elämässä on aikuinen, joka kulkee perheen rinnalla, välittää ja auttaa.

Kummiuhteen ei tarvitse olla täydellinen tai erityisen aktiivinen. Tärkeintä on pysyä mukana lapsen elämässä tavalla, joka tuntuu aidolta. Tapoja olla yhteydessä ja jakaa asioita voi toteuttaa monilla tavoilla. Oletpa sitten yhteydessä puhelimella, zoomilla, somessa tai postikortilla, kummi tai kummilapsesi ilahtuu varmasti.

Kysyimme helmikuun numerossemmme kokemuksia kummiudesta. Kirjoituksista tulee ilmi, että kummius on tärkeää, varsinkin jos omia lapsia ei ole. Ja kummilapset ovat tärkeitä, oli heitä yksi tai useampi. Tapoja toteuttaa kummiutta on monia.

"Kummilapsista, varsinkin sisar-

rusten lapsista, on tullut tosi tärkeitä ja rakkaita minulle."

"Kummius ei minusta lopu konfirmaatioon, vaan on mielestäni elinikäistä."

"Minulla on tapana muistaa heitä joka syntymäpäivä, nimipäivä ja joulu lahjalla. Ei mitään suuria, tietysti tasavuosina hiukan suurempi ja sitten ystävänpäivänä vähintään viesti tai kortti."

"Kun he olivat pieniä, niin yrittäin ostaa jokaiselle jotain hengellistä, kuten esim. ensimmäiselle kummilapselle lasten Raamattu tai jokin sellainen missä oli kertomuksia."

"Minulla on paljon hyviä muistoja omista kummeistani, jotka ovat jo nyt edesmenneitä. Vierailut puolin ja toisin oli aina mukavia, toki myös lahjat jouluna ja syntymäpäivänä. Muistan kun pienenä oli surku joitakin ystäviä, joilla ei joko ollut kummeja ollenkaan tai he eivät olleet heidän kanssaan missään tekemisissä, edes syntymäpäivinä."

KUMMIUS NÄHDÄÄN läpi elämän kestäväksi kunniatehtäväksi, jonka kukin voi muotoilla itselleen ja

Pixabay

kummilapselleen sopivaksi.

"Mielestäni on kunniatehtävä, kun on pyydetty kummiksi. Minusta kummius ei vaadi mitään erityisiä kykyjä tai tietämystä vaikkapa uskonnosta, vaikka uskonostakin on toki puhuttu. Tärkeintä on olla välittävä turvallinen aikuinen, joka voi auttaa kummilapsellaan."

ta ja tämän vanhempia aina välillä, kuunnella ja tehdä ihan tavallisia asioita yhdessä. Nyt kun oma kummilapseni on jo isompi, ollaan esimerkiksi käyty yhdessä museossa joka lasta kiinnostaa ja olen yrittänyt auttaa koulujutuissa ja kannustaa."

"Kummius ei minusta lopu kon-

firmaatioon, vaan on mielestäni elinikäistä, jos kummilapsi vain haluaa. Toivon että jonain päivänä saisin olla mukana myös kummilapseni häissä, ja jos lapsia siunaantuu, myös näiden elämässä isokummina ja lastenhoitoapuna. Vanhempanikin aina puhuivat omista kummeistaan lämpimästi."

ti ja nämä isokummit myös muistivat meitä, vaikka olivat jo hyvin iäkkäitä."

KUMMIA MYÖS ilahduttaa, jos kummilapset silloin tällöin muistavat kummiaan.

"Kun on monet vuodet muistanut omia kummilapsiaan, tuntuu kivalta, kun lapsi aikuiseksi tullaan muistaa myös kummiaan. Toinen kummityöstäni ottaa miinuun aina yhteyttä ja kyselee kulumisia ja haluaa tavata, se tuntuu hyvältä. Kun pari vuotta sitten yksi kummipojista pääsi ripille olin niin onnellinen, kun pääsin häntä siunaamaan hänen toiveestaan. Lapsi, jonka sylkummi olen, lähetti joskus pienenä poikana minulle kirjeen. Olen säästänyt sen aarteena."

"Piirrän yleensä tähden joululahjan mukana menemään lapsuun. Viime joulun aikaan, kun ajelimme keskimmaiselle kummilapselle lahjaa viemään, niin heillä oli kahdessa ikkunassa joulutähdet loistamassa. Kyllä lämmitin vanhaa kummiä tuollainen näky."

"Eniten pitää yhteyttä nämä 44 v ja 32 v. Sähköpostilla tuo nuorempi ja vanhempi kummilapsi käy meillä minun syntymäpäivillä ja nimipäivillä sekä mieheni päivillä. Usein hän on koko päivän."

KUMMISTA VOI saada tukea ja turvaa. Myös rukouksella voi osoittaa välittämistä.

"Rukoilen aina iltarukouksessani kummilapsilleni Jumalan siunausta ja varjelusta elämän poluilla."

"Mielestäni kummin tehtävä on

edelleen pitää yllä sitä kristillistä kasvatusta myös. Ei tietenkään tuottaen vaan juuri sopivasti."

"Olen iloinen ja kiitollinen että saan nyt itsekkin olla kummi."

"Mielestäni on vähän niinkuin kummin velvollisuus olla tukena ja turvana kummilapselleen, aina jos tarvi, vaikka elämä kuljettaisi kauas eri paikkakunnille tai välit kummilapsen vanhempiin ei olisi-kaan enää niin läheiset kuin kummiksi pyydettyä. Kummin tehtävä varmaan korostuu silloin, jos kummilapsen perheessä on huolia ja vaikeuksia. Muistan, että nuorena kummien kortit ja tervetulo-otukset tulla käymään aina jos käyn kaupungissa olivat mukavia, myös silloin, kun en itse kiireiltä ehtinytkään ottamaan heihin yhteyttä."

"Olen iloinen ja kiitollinen että saan nyt itsekkin olla kummi."

Kiitämme kaikkia omia kokemuksiaan lähettäneitä. Pienen muistamisen voi noutaa Lappeenrannan seurakuntayhtymän viestinnästä, Valtakatu 38, 4. krs. Tai lähettämällä postiosoitteen: eija.fabritius@evl.fi, niin postitamme.

Muistot kokosi:
EJIA FABRITIUS

SU 8.6. KLO 18.30
KUMMIPELI
KIMPISEN URHEILUKESKUS
VAPAALIPPUJA JAOSSA
Toivon Ikkuna Maailmalle-kaupassa (Valtakatu 32)
Sammonlahden srk-toimistolla (Hietakallionkatu 7)
Lauritsalan Puodissa & Pannussa (Kauppakatu 1)
sekä seurakuntien tapahtumissa

PEPO VS. PUU
OTTELUISÄNTÄ
kumminkaa.fi SAMMONLAHDEN SEURAKUNTA

Kummipeli
Ti 17.6. klo 18, Vanha kenttä
PESA VS. SILPE
Ilmaista perheille otteuun saatavilla 100 kpl 13.6.2025 asti.
Tee varaus osoitteessa lappeenrannanseurakunnat.fi

Lippujen nouto alkaa tuntia ennen pelin alkua Prisman puoleisen päädyn portilla.
Haasta mukaan kummitotteluun myös työkaverisi, sukulaisesi, harrasteporukkasii!

kumminkaa.fi LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

KESÄTYÖT

Kesätoivissa viestinnässä

Lappeenrannan seurakuntien viestintäyksikössä oli toukokuussa kesätyöntekijänä kevään tuore ylioppilas **Julia Heikkinen**. Tässä hänen tunnelmiaan siitä, miltä työjakso maistui.

—Olen aiemmin tehnyt kesätoivita kaupassa hyllyttäjänä ja siihen verrattuna työ viestinnän moninaisten tehtävien parissa oli aika erilaista. Toki molemmissa paikoissa vaaditaan työssä suurta tarkkuutta ja huolellisuutta, toteaa Julia.

Seurakuntien viestinnässä työskentely on ollut monipuolista ja mielenkiintoista pelkästään tällä kuukauden työjaksolla, joka vielä jatkuu haastattelun jälkeenkin.

—On ollut mielenkiintoista nähdä, miten tämä organisaatio toimii ja eniten minua yllä-

lätti, miten monipuolisia työtehtäviä seurakuntien viestintä tekee. Itse olen päässyt tekemään mainoksia eri julkaisualustoille, tehnyt päivityksiä sosiaalisen median kanaviin, valokuvannut, päivittänyt intranet-sivuja, tuottanut niihin sisältöjä ja osallistunut viestintäyksikön strategiatyöpajaan.

"Eniten yllätti, miten monipuolisia työtehtäviä viestintä tekee."

JULIA HEIKKINEN

Kesätyön päätyttyä Julialla on jo suunnitelmat valmiina

Jukka Kosonen

Julia Heikkinen toivoo pääsevänsä opiskelemaan syksyllä viestintää.

na kesälle ja syksylle.

—Ensimmäisenä osallistun yliopiston valintakokeisiin ja toivottavasti saan syksyksi opiskelupaikan viestinnän koulutusohjelmassa, sanoo Julia toiveikkaana ja jatkaa:

—Muuten otan tulevan ke-

sän rennosti ja käyn retkeilemässä, kulttuuritapahtumissa ja piirrän sekä maalaan.

Kesätyö seurakuntien monipuolisissa tehtävissä on ollut mahdollisuus saada työkokemusta ja tuntumaa työelämään.

—Suosittelen todella, koska itsekkin pääsin tutustumaan monipuolisesti viestinnän työkenttään ja konkreettisesti tekemään viestinnän töitä ja sain samalla hyvää työkokemusta.

JUKKA KOSONEN

YSTÄVÄ SÄ LEPPÄKERTTUIJEN.

Toivo on asia, joka on aina olemassa. Se kulkee mukana arjessa, juhlassa ja elämän haasteissa, luoden yhteyden, joka kantaa. Lappeenrannan seurakunnissa jokainen otetaan vastaan juuri sellaisena kuin on. Koska toivo kuuluu kaikille.

lappeenrannanseurakunnat.fi

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

AAMUKAHVILLA

SaiPa teki menestyksen ihmeen mahdolliseksi

Jääkiekkjoukkue SaiPa pelasi kuluneella kaudella vaikeiden vuosien jälkeen tuhansien lappeenrantalaisten ja eteläkarjalaisten sydämiin itsensä takaisin ottamalla SM-liigassa seuran historian ensimmäiset hopeamitalit.

Myös Lappeenrannan seurakuntayhtymä yhtyy kaupunkilaisten tuhansiin kiitoksiin SaiPan menestyksestä kaudella 2024–25. SaiPasta puhuttiin koko kevään uimahallin ja Myllysaaren saunan lauteilla, monissa ikäihmistien ja seurakunnan kokouksissa, kaupungintalolla, Marian kirkon esirukouspyynnöissä toivottiin SaiPalle siunausta ja puhetta liigaihmeestä pidettiin ties missä.

Keltaiset liput ja paidat näkyivät tuhansien asuntojen ikkunoissa ja parvekkeilla. Torin hopeajuhlaan oli parkkeerattu keltamustaksi maalattu moottoripyöräkin, jonka tankin kylkeen muun muassa hyökkääjä **Eero Klintrup** piirsi nimikirjoituksensa.

Seurakuntatervehdys tapaasi aamukahvilla tai paremmin Kauppatorin iltakahvilla joukkueen hopeajuhlissa valtavan kelta-mustan yleisömeren keskellä SaiPan neloskentän laitahyökkääjän Eero Klintrupin ja urheilujohtaja **Harri Ahon**. Molemmat korostivat menestyksen salaisuudeksi kovaa ja systemaattista harjoittelua ja työntekoa Ahon pestaan päävalmentaja **Raimo Helmisen** johdolla. Urheilujohtaja Aho toi myös Eero Klintrupin SaiPaan ja Lappeenrantaan.

—Kyllä siinä voi sanoa, että kovaa me treenattiin jo silloin kesällä ennen sarjaa. Ja sitten tietenkin sarjan aikana ei ollut mitään huiailua, sanoo Kärppien kasvatti ja nyt menneellä kaudella SaiPan ja Suomen parhaan neloskentän laitahyökkääjä, 22-vuotias Eero Klintrup hymyn kare kasvoillaan ja hopeamitali kaulassa Kauppatorin juhlahuumassa.

Liigan parhaassa neloskentässä oli toisena laiturina **Juuso "Hege" Heikkilä** ja sentterinä **Niklas "Appeli" Appelgren**.

"Täytyy kyllä sanoa, etten oo koskaan kokenut tällaista fanien ja yleisön kannustusta ja mukana oloa."

EERO KLINTRUP

Klintrup pelasi ensimmäisen liigapelinsä viime vuoden syyskuun 13. päivä KooKoota vastaan. Kaikkiaan hän pelasi tällä kaudella 57 runkosarjan ottelua ja 21 playoffs-ottelua. Pudotuspeleissä Klintrup teki neljä maalia.

—Täytyy kyllä sanoa, etten oo koskaan kokenut tällaista fanien ja yleisön kannustusta ja mukana oloa tässä kaudessa ja varsinkin nyt tässä keväässä. Kyllä se tietenkin mukavalta tuntuu ja peleissä koki kyllä ihan samanlaisen tuen, sanoo Klintrup terveisi-

SaiPan SM-liigan hopeajoukkue Kauppatorin juhlassa. Juontajina Jani Halme ja Juuso Almgren.

Suomen parhaan nelosketjun ketjukaverit Juuso Heikkilä (vas.) ja Eero Klintrup.

nä koko SaiPaa seuraavalle kiekkokansalle.

Tuosta parhaasta nelosketjusta vielä, kuinka kolmen hyökkääjän keskinäinen peli toimii? Ketju sai olla myös suhteellisen terveenä.

—Me ajattelemme pelistä ja jääkiekosta varsin samalla tavoin. On saatu hyökkäyksiä ja läpiajoja sekä alivoimalla pystytty pitää omaa päätä sekä saatu maaleja, kuvaa Eero pelitilanteita.

Eero Klintrup nähdään myös ensi kaudella SaiPan paidassa numerolla 81, sillä hän teki jo ajoissa jatkosopimuksen ensi kaudeksi. Myös tämän kauden ketjukavereilla on sopimukset ensi kaudeksi SaiPaan.

Tää oli jotain poikkeuksellista

Pitkän ja ansiokkaan pelaajauran tehnyt Harri Aho tuli Oulun Kärpistä SaiPan urheilujohtajaksi kesällä 2023. Aholla on uraltaan palkintokaapissa muun muassa kolme SM-kultaa.

— On sanottava, että lähtökohdat hopeamitaliin päättyneeseen kauteen olivat vaikeat. Oli paljon asioita, mutta päivästä yksi alkaen ryhdyttiin lyömään itseämme likoon. Alettiin heti heinäkuun lopulla silloin kesällä harjoitella määrätietoisesti. Kyllä alkuun usko oli varmaan meillä jokaisella koetuksella, mutta kun liiga alkoi ja voitot alkoivat avar-

taa kokemuksia, niin joukkue hitsautui jokaiselta saumaltaan yhteen. Joukkueesta tuli yhtenäinen ja kun vielä Lappeenrannan omia kavereita oli mukana kapteenistosta alkaen, niin yleisökin otti meidät tosiaan kuin "omiksi pojikseen", sanoo Aho.

SaiPa pelasi runkosarjassa loka-joulukuussa -24 liigahistorian pisimmän, 14 ottelun voittoputken. Joukkue venyi myös pudotuspeleissä peli kerrallaan aina askeleen eteen päin.

—Tästä kiitän pelaajia isosti, että venyttiin ja jaksettiin, painottaa Aho.

—Kyllä tää menestys tuli itsellenikin sitten nopeammin kuin olin omissa suunnitelmissani piirrellyt. On ollut upeaa huomata miten SaiPasta tuli oman maakunnan alueen lisäksi koko Suomessa sympatiseerattu joukkue. Tää koko kelta-musta-hurmio on jotenkin itsellekin poikkeuksellista. On tullut paljon onnitteluja ympäri Suomen ja myös paljon rajojen ulkopuoleltakin. Tuleeko tällaista kohdalleni enää koskaan, kysyy Harri Aho iloisena ja tyytyväisenä.

Koko SaiPan hopeajoukkueita voi kuvata kokonaisuudessaan sillä hengellä ja ominaisuudella, mitä päävalmentaja Raimo Helminen on; tehdään omat asiat hyvin, ei levitellä takin nappeja tekeemisillä eikä tehdä niistä numeroa.

KEIJO MARTIKAINEN

Atso Suopanki

SEURAKUNTATERVEHDYS ILMESTYY

seuraavan kerran 3. syyskuuta ES Keskiviikon välissä syksyisin aihein.

Voit lähettää palautetta, juttuideoita ja materiaaliehdotuksia joko lehden verkkosivun lomakkeen kautta tai sähköpostilla: eija.fabritius@evl.fi.

Lehti on saatavissa sähköisessä muodossa verkkosivuillamme lapeenrannanseurakunnat.fi/seurakuntatervehdys.

Verkkosivuiltamme lapeenrannanseurakunnat.fi löydät myös ajankohtaiset blogimme ja uutisemme.

Seuraa meitä myös somessa:

facebook.com/lapeenrannanseurakunnat

instagram.com/lprseurakunnat

youtube.com/lprseurakunnat

Aurinkoista kesää!

